

Starší v rodině jsou zdrojem moudrosti a posily, važte si jich a ctěte je

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 10. února 2005* ←

Vtělení lásky!

Manželské páry, které se účastnily dnešní oslavy *Bhíma ratha śánti* zažily nevy-slovnou radost a blaženost. V této souvislosti musíte porozumět základnímu významu pojmenování tohoto obřadu. Neznamená to, že všechny páry musí být fyzicky silné a odvážné jako Bhíma, hrdina z Mahábháraty. Bhíma byl synem vzduchu, který proniká vším. Přírodní vítr je velmi silným a mocným prvkem, který může vyvrátit z kořenů i nejmohutnější strom.

K vykonávání tohoto obřadu existují určitá tradiční pravidla. Nejsou pro něj ale nějaká věková omezení. Z boží milosti má každý dobré úmysly (*sat sankalpa*). Obvykle slaví manželské páry obřad *Šaštjabda púrta*, když manžel dosáhne věku šedesáti let s nadějí, že povedou klidný a šťastný manželský život. Slaví také, když manžel dosáhne sedmdesáti let. Obvykle lidé věří, že sedmdesátka je mezním věkem v životě jedince. Existují ale i další mezníky – 80, 90 a 100 let, které se mohou v životě překročit. Když někdo přesáhne takové důležité životní body v manželském životě, tyto požehnané události se nazývají a slaví jako „*Bhíma ratha śánti*“.

Jelikož nedokážou pochopit a ocenit důležitost těchto svatých událostí, děti tohoto věku *kali* posílají své rodiče pryč, když ti překročí šedesát let života pod vlivem chybné představy, že rodiče nemohou vést rodinný život a je pro ně vhodný jen život *sannjásinů* (poustevníků). To je vážný omyl. Naopak, děti by měly o rodiče více pečovat, když ti dosáhnou vysokého věku. Obvykle mají děti dojem, že lidé nad sedmdesát let jsou neužiteční a jsou rodině i společnosti přítěží. Opak je však pravdou. Ve skutečnosti po překročení sedmdesáti let roste nadšení, povzbuzení a duševní síla. Teprve po sedmdesátém roce se

duševní schopnosti a *átmická* pevnost vyjadřují v plném rozsahu. Předtím se také chovají jako ostatní lidské bytosti. Neusilují, aby byli příkladem ostatním. Po sedmdesáti letech se v člověku v plné míře projeví duševní schopnosti, duchovní síla a síla vůle a podněcují ho dát si nový cíl. V důsledku toho rozjímají staří lidé nad tajemstvím života a odhalují je. Duchovní moc, skrytá ve starých lidech je mladými nedosažitelná. Projevuje se mnohými způsoby v jejich činech.

Dnes nacházíme mnoho mladých, kteří hovoří o svých rodičích špatně a dělají si z nich legraci. Je to vážná chyba. Když místo toho někdo analyzuje pečlivě jejich činy, každý jejich skutek se prokáže jako smysluplný a v podstatě duchovní. Jestliže si dnešní mládež přeje dostat řádný výcvik, jak čelit životním výzvám, musí žít se svými rodiči a pečlivě si všímat cenných vlastností, které se projevují v činech jejich rodičů. S jejich systematickým životem a přísnou kázní nedokáže nikdo z mladých soupeřit. Rozkvet jejich intelektu a duchovních vlastností ohlašuje nový a smysluplný život pro lidstvo. Pozorujte jen zblízka způsob jejich života a budete nadšeni změnami, které vám to přinese do vašeho vlastního života.

Vtělení lásky!

V této době staré lidi ignorujeme, považujeme je za neužitečné pro společnost. Není to správné. Taková síla a energie, jaká je skryta ve starých lidech, v mladých není. Když si přejete začít dělat něco nového, bude to plodné jen tehdy, pokud se necháte vést staršími a půjdete v jejich stopách. Člověk dnes nedokáže rozeznat kvality bližní lidské bytosti. Výraz „*mánava*“ (lidská bytost) označuje osobu, která může nechat rozkvést lidství. Lidé obvykle popisují fyzickou tělesnou sílu, kdykoli padne zmínka o Bhímovi, mladším bratrovi Dharmarádži, krále Pánduovců. To ale není pravá síla.

Pravá síla starších spočívá v jejich moudrosti a ušlechtilých myšlenkách. Ideály, které staří lidé dávají mladší generaci, jsou tím nejcennějším. Jelikož lidé nechápou jejich cenu, nevšímají si jich jako neužitečných. Hodně ceny se dnes přikládá starým vědcům. Nikdo se nedokáže rovnat jejich inteligenci a zaujetí pro nové objevy. Jejich služby se však nevyužívají řádně ve prospěch společnosti a bývají promarněny. Svět může mít z těchto starých lidí veliký prospěch. Je v nich nesmírná síla, která se dá zapojit pro dobro společnosti. Dnes usilujeme o odhalení síly a velké duchovní moci, skryté v dávných světcích. Tito lidé představují ony velké ideály. Neměli bychom je tedy přehlížet. Každá myšlenka, vyzařující z nich je ušlechtilá a cenná. Mladí nedokážou vytvořit ani zlomek takových myšlenek a idejí. Tyto hodnotné klady musíme proto vyživovat, podporovat a dobře se o ně starat.

Dnešní mladá generace odpírá starým bohužel i jedno poctivé jídlo denně. Myslí si, že se jedná o zbytečný výdaj. Nikdy nedovolte, aby se tak dělo. I když jim dáváte jen nezbytné minimum, budou udržovat důstojnost a pověst vaší rodiny, jakoby byli živeni dobře. Zájem a nadšení, které projevují při správné výchově dětí, u jiných nenajdete.

Ve starých dobách využívali králové a šlechta velké moudrosti mudrců a pravidelně u nich hledali radu. Velké spisy na duchovní a světská témata, sepsané velkými *ršii* dávnověku, jsou pro mladší generace autoritou i dnes. Ony však naneštěstí nedokážou porozumět významným pravdám, objasňovaným v těchto dílech. Svámí radí, abychom dnes tuto velkou dávnou tradici obřadu *Bhíma ratha šánti* popularizovali. Má velký význam a hodnotu pro nadcházející generace. Obřad *Bhíma ratha šánti* znamená živení a podporování kvalit lidství přebíráním duchovně mocných a ušlechtilých činností.

Po hrůzném masakru malých dětí Pánduovců za války Mahábháraty vystopoval Ardžuna Ašvatthámu, pachatele toho zverstva a přivlekl ho před Draupadí. Místo, aby pachatele zla proklela a určila pro něj trest, padla Ašvatthámovi, synovi nejuctívanějšího učitele jejích manželů, k nohám a řekla:

*„To u nohou tvého otce Drónáčárji
se mí manželé naučili všemu, co znají.
Bylo správné, abys jako jeho syn zavraždil mé děti?
Jak jsi mohl mít to srdce zabít je neozbrojené, mladé,
poklidně spící, bez známky nevole vůči tobě,
které ani nepomyslely, že by ti mohly ublížit?“*

(báseň v telugu)

Zatímco Draupadí takto naříkala, Bhíma se na to nedokázal dívat. Vybuchl hněvem a zařval:

*„Tato Draupadí je hloupá žena,
neboť bojuje za svobodu ničemovu.
Necítí žádný hněv k vrahovi svých synů.“*

(báseň v telugu)

Ardžuna zatím kypěl zlostí a chystal se Ašvatthámu zabít. Draupadí mu padla k nohám a domlouvala mu:

„Ardžuno, ožijí mí synové zabitím Ašvatthámy?
Jeho matka tak prožije stejný zármutek,
kterým teď trpím já ze ztráty svých synů.
Studoval jsi vědy a šástry,
jak to, že nedokážeš udržet svůj klid?“

(báseň v telugu)

Draupadí dále prosila Ardžunu, aby Ašvatthámovi prominul jeho ohavný čin. Ardžuna odpověděl: „Bráníš mi, abych splnil svůj slib.“ Nato Draupadí odvětila: „Ostříhání jeho hlavy a sejmutí čelenky z jeho hlavy je rovno jeho zabití.“ Podle Draupadiny rady a jako znamení trestu sňal Ardžuna čelenku z Ašvatthámovy hlavy a oholil mu hlavu mečem.

V dávných dobách si *ršiové* vlasy neholili, neboť se považovaly za duchovně svaté a mocné. Toto tělo (ukázal na sebe) má téměř 80 let. Vlasy na mé hlavě však až dodnes zůstávají velmi pevné a husté. Později vám řeknu o moci vlasů na mé hlavě víc.

Jednou zůstala Draupadí sama, protože její manželé odjeli. Vzala jeden svůj vlas a hodila jej do vody za zpěvu manter. Tento jediný vlas dokázal se silou manter spojit všechny okolní vrchy. Později se sešlo mnoho jogínů a ptali se, jak může jediný vlas spojit všechny okolní kopce. Shodli se, že to byla moc Draupadina vlasu a její síla vůle, co vykonalo tento ohromný úkol. Takový skrytý božský jev je obtížné pochopit. Dnešní člověk si však nedokáže svoje vrozené božství uvědomit. Člověk, který je dědicem lidství, zapomíná na jeho skutečnou kvalitu. Pěstuje démonické vlastnosti.

Milí studenti!

Měli byste přestat vyhledávat démonickou povahu a umožnit rozkvést svému přirozenému lidství. Rozvíjejte lidství a z něj se povznete na úroveň božství. Stále si připomínejte tři věci: jednotu, čistotu a božství. Jednota vede k jednotě lidské rasy. Když bude v lidství jednota, projeví se božství.

Jednou jsem se vydal na cestu po celé zemi. Během té cesty jsem jel s jednou svatou osobou k řece Sindhu. Lingvisté ví, že někteří lidé vyslovují Sindhu jako Hindu. Bydlel jsem v Goi v Rádž bhavanu, když guvernérem toho státu byl Nakul Sen. Jeho žena se jmenuje Indu. Spal jsem v přední hale Rádž bhavanu. Nakul Sen spal s chotí ve své ložnici. V ložnici bylo okno, kterým mohli vidět, co se děje v přední hale. Když jsem usnul, Senova žena uviděla oknem jasné světlo, vyzařující z mého těla. Bylo to na ni příliš a pokusila se vzbudit manžela.

Nakul Sen nechtěl být rušen. Napomenul ji, aby ho nebudila a spokojeně usnul. Ona však naléhala, aby se vzbudil a byl svědkem, že ze Svámího vyzařuje jasné světlo. Nakonec se Nakul Sen probudil a měl božský *daršan* té záře.

V prvních letech po příchodu tohoto *avatára* sloužila Svámímu velká oddaná, jménem Subbamma Karanamová. Její oddanost ke Svámímu byla bezpříkladná. Tehdy ještě převažovaly kastovní rozdíly a v Puttaparti se přísně dodržovaly. Zvláště *bráhmani* dodržovali odstup od nedotknutelných. Jelikož Subbamma byla pravověrnou *bráhmankou*, úzkostlivě dodržovala nařízení.

Jednoho dne jsem Subbammě oznámil, že navštívím *haridžanvádu*. Subbamma z toho byla nešťastná a pokoušela se mě odradit slovy: „Ó, Svámí! Proč chceš to místo navštívit?“ Zeptal jsem se jí: „Proč bych jít neměl? Proč bych neměl jíst jídlo, které mi nabídnou *haridžanové*? Určitě tam půjdu.“ S těmi slovy jsem se k nim vydal. Jelikož byla Subbamma velkou Svámího oddanou a byla k němu připoutaná, následovala ho.

Lidé, kteří žili v *haridžanvádě* byli velmi chudí. Neměli ani židle či matrace, aby mě mohli pohodlně posadit. Na podlahu prostřeli staré *dhóti* a požádali mě, abych se posadil na ně. Po chvíli jsem se cítil ospalý a usnul jsem. Nato mi z pupku vyšel silný zvuk, až odhodil střechu budovy. Lidé v domě se roztráslí strachem. Všichni utíkali horem pádem pryč. Tak se v tělech *avatárů*, svatých a jogínů projevuje mnoha způsoby božská moc.

Když jsem před dlouhými lety letěl na cestu do afrických zemí, oddaní mi darovali ocelový hřebínek na vlasy. Nepotřeboval jsem jej však. Nepoužívám hřeben. Když na své vlasy použiji kartáč, uvázne v nich. Moje vlasy jsou husté a pevné. I když chce někdo jeden vlas vytáhnout, není to možné. Taková je povaha vlasů božských osobností. Určité božské schopnosti, které by se měl každý pokoušet podporovat, mám nejen já, ale každý člověk. Dnes mladí lidé nevyvíjejí žádné úsilí, aby chránili svoje Bohem dané schopnosti. Oni mrhají božskou mocí mnoha způsoby. Každý den vyplývají mnoho sil, což způsobuje, že ztrácejí energii a jsou předčasně staří. Sídlem moci je především hlava. Proto by si měl každý hlavu chránit.

Vtělení božského *átmana*!

Vy všichni jste mužové a ženy ušlechtilých vlastností, pevní tělesně i myslí. Mrháte však energií ve zbytečných zábavách. Plýtváním energií zeslábnete. Když sevřu pěst, neotevře ji násilím ani deset lidí. Božská moc je nezměrná a nepopsatelná i na fyzické úrovni. Vy všichni byste se měli pokusit uvědomit si vrozené božství v sobě. Ne pro fyzickou sílu, ale abyste prožívali božskou blaženost.

Vtělení lásky!

Božská moc, skrytá v lidské bytosti, nemá omezení. Ať je to krásné umění, jako hudba, nebo nějaká jiná lidská činnost, dosáhne velkých výšin, je-li prosycena božskou mocí. Posvěťte tedy onu božskou moc tím, že veškeré úsilí zasvětíte Bohu.

U příležitosti oslav Bhíma ratha śánti, v Prašánti Nilajam dne 10. února 2005